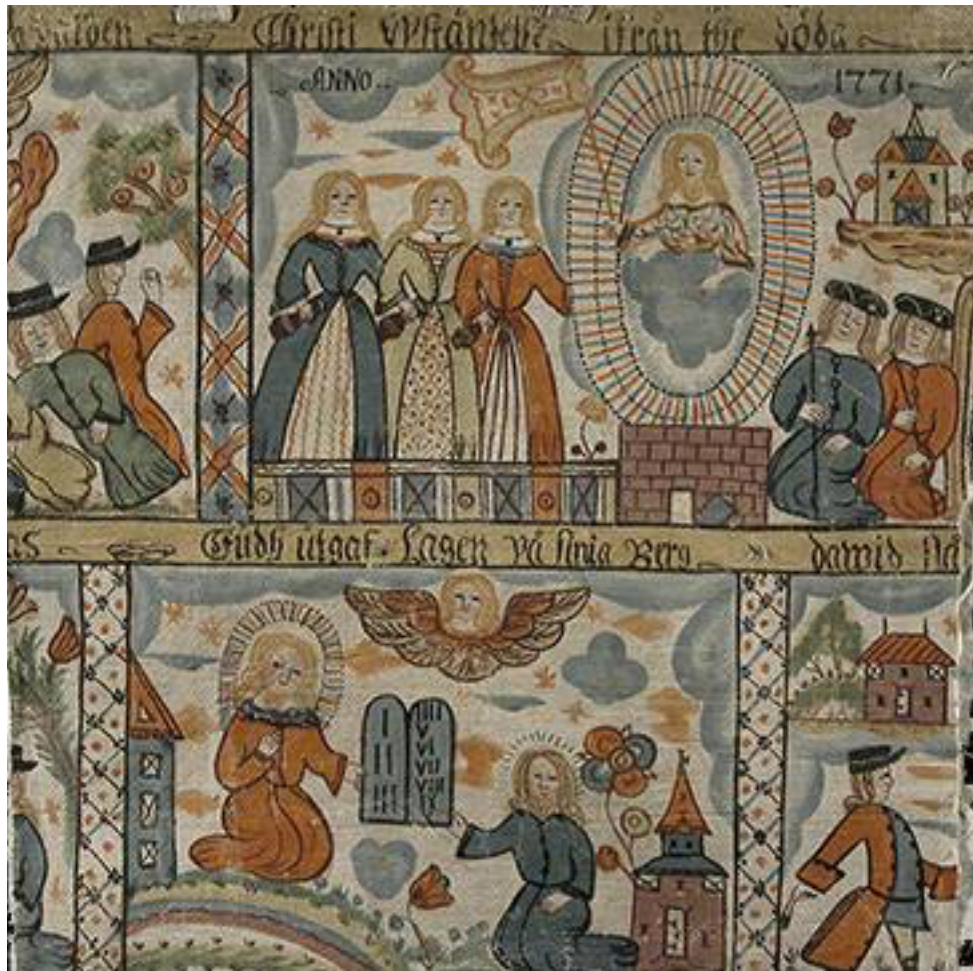

Communio

LIBERALKATOLSK KYRKOTIDNING NR 1 2017 ÅRG 49

"Christi uppståndelse från de döda". Väggbonad av Nils Svensson i Tönnersjö i Halland 1771, föremål ur Nordiska Museets samlingar.

Påskan är kristenhetens mest betydelsefulla helg. Påskens religiösa budskap är att påminna om Jesus lidande, död och återuppståndelse. Också inom judisk tro har påskan mycket stor betydelse, men firas till åminnelse av judarnas uttåg ur Egypten. Ordet "påsk" kommer från det hebreiska ordet "pesah" och medeltidslatinets "pascha". Veckan före påsk kallas "stilla veckan", som inleds med palmsöndagen. Själva påskhelgen består i vår kyrka av skärtorsdagen, långfredagen, påskafton och påskdagen.

Biskopspalt

Påskan i våra hjärtan visar oss på den väg vi alla ska vandra.

- Från mörker till ljus.
- Från okunskapens mörker till sanningens ljus.
- Från Långfredagens tomhet till Påskdagens fullhet.
- Från död till liv i Kristus.

Påskens bibeltexter beskriver detta.

Palmsöndagen –Intåget i Jerusalem:

Lärjungarna gick bort och gjorde så som Jesus hade sagt åt dem. De hämtade åsnan och fölet och lade sina mantlar på dem, och han satt upp. Många i folkmassan bredde ut sina mantlar på vägen, andra skar kvistar från träden och strödde dem på vägen. Och folket, både de som gick före och de som följde efter, ropade: "Hosianna Davids son! Välsignad är han som kommer i Herrens namn. Hosianna i höj-den!" När han drog in i Jerusalem blev det stor uppståndelse i hela staden, och

man frågade: "Vem är han?" Och folket svarade: "Det är profeten Jesus från Nasaret i Galileen."

Skärtorsdagen – Den sista måltiden (nattvarden):

Medan de åt tog Jesus ett bröd, och efter att ha läst tackbönen bröt han det, gav åt sina lärjungar och sade: "Tag och ät, detta är min kropp." Och han tog en bägare, och efter att ha tackat Gud gav han den åt dem och sade: "Drick av den alla. Detta är mitt blod, förbundsblodet som blir utgjutet för många till syndernas förlåtelse."

Långfredagen – Jesu korsfästelse, Joh 19:17-19.

Han bar själv sitt kors ut till den plats som kallas Skallen, på hebreiska Golgota. Där korsfäste de honom tillsammans med två andra, en på var sida med Jesus i mitten. Pilatus hade också låtit skriva ett anslag som sattes upp på korset, och där stod: Jesus från Nasaret, judarnas konung.

Påskdagen – Jesu uppståndelse:

Efter sabbaten, i gryningen den första veckodagen, kom Maria från Magdala och den andra

Maria för att se på graven. Då blev det ett kraftigt jordskalv, ty Herrens ängel steg ner från himlen och kom och rullade undan stenen och satte sig på den. Hans utseende var som blixten och hans kläder vita som snö. Vakterna skakade av skräck för honom och blev liggande som döda. Men ängeln sade till kvinnorna: "Var inte rädda. Jag vet att ni söker efter Jesus, som blev korsfäst. Han är inte här, han har uppstått, så som han sade. Kom och se var han låg. Skynda er sedan till hans lärjungar och säg till dem: 'Han har uppstått från de döda, och nu går han före er till Galileen. Där skall ni få se honom.' Nu har jag sagt er detta." De lämnade genast graven, och fyllda av bävan och glädje sprang de för att berätta det för hans lärjungar. Då kom Jesus emot dem och hälsade dem, och de gick fram, grep om hans fötter och hyllade honom. Men Jesus sade till dem: "Var inte rädda. Gå och säg åt mina bröder att bege sig till Galileen. Där skall de få se mig."

Pax et Bonum

Sten-Bertil

Påskens Gudstjänster i S:t Mikael's och Alla Änglars kyrka

Skärtorsdagen kl. 11.00:	Mässa med oljekonsekration Biskop Sten-Bertil
Långfredagen kl. 15.00:	Passionsgudstjänst. Krister Fast
Påskafton kl. 19.00:	Eldens Välsignelse, Påskljuset tänds och påskfirandet inleds med Sakramental Välsignelseandakt.
Biskop Evert och Krister Fast.
Påskdagen kl. 11.00:	Uppståndelsemässa. Biskop Evert

Påskan i Sverige

Med delar från nordiskamuseet.se

Påskdagen infaller på söndagen närmast efter den fullmåne som infaller på eller närmast efter den 21 mars

Den sista veckan i fastan kallas "stilla veckan" eller "dymmelveckan" och inleds med palm-söndagen. Onsdagen i stilla veckan kallas dymmelonsdag efter det medeltida bruket att vira tyg kring kyrkklockornas kläppar för att de skulle ljuda dovt. Eller också byttes de vanliga ut mot träkläppar (dymmel = träplugg, träkläpp). Då ansågs påskfriden börja, den strängt markerade stillheten inför den stora helgen.

Stilla veckan var förr i tiden fastans strängaste och allvarligaste tid. Allt arbete skulle då vila och en mängd försiktighetsmått iakttas. "Kringgärning" var särskilt farligt. Alla spinnrockshjul, kvarnhjul och andra hjul skulle stå stilla, för enligt folktron skulle allt som svängde runt öka Frälsarens pina. Under stilla veckan, dymmelveckan, var häxorna speciellt farliga.

I bondesamhällets föreställningsvärld var skärtorsdagsnatten häxornas natt. I sägnerna flyger häxorna på smorda kvastar till Blåkulla för att träffa Djävulen själv. Ordledet "skär" kommer av ordet "skära", som betyder rening. Skärtorsdagen sågs enligt äldre tradition som en reningens dag, genom syndaförlåtelsen och nattvarden. Därmed hade dagen i äldre katolsk tro en påtaglig religiös innebörd.

Häxeriföreställningarna är kopplade till den bibliska berättelsen om Jesus sista dagar. Aftonen före långfredagen intog Jesus påskmåltiden med sina lärjungar och instiftade nattvarden. Senare på natten förråddes Jesus av Judas, vilket var början till Jesu lidande. Enligt de folkliga föreställningarna släpptes alla onda

makter fria i samma stund som Frälsaren blev dömd att korsfästas. Därför ansågs skärtorsdagsnatten vara häxornas natt. Man kunde skydda sig mot påskkäringarna genom att skrämma dem med skott och påskmällare eller att tända påskeldar.

Under 1600-talet utmynnade skrällen för häxorna i häxprocesser då mer än tvåhundra kvinnor avrättades efter plågsam tortyr. Den sista häxdomen i landet avkunnades 1704. Först 1779 försvann bestämmelserna om dödsstraff för trolldom i den svenska lagen.

Eftersom häxornas ondska hotade människan stängdes dörrar och spjäll. Man ställde undan de redskap som häxorna kunde tänkas använda för sin Blåkullafärd på skärtorsdagen: hötjugor, spadar, ugnsrakor, bakspadar och kvastar. För att skydda kreaturen målade man kors på fähusdörren eller lade stål i ladugårdströskeln. Annars kunde häxorna tjuvmjölka kreaturen eller använda dem till riddjur vid flygturen till Blåkulla.

Långfredagen är en dag som långt in i vår tid präglats av stillhet och tystnad. Långfredagen är den stora sorgens dag, Jesus dödsdag. Sorgen markerades genom att inga onödiga sysslor fick utföras. Man åt enkelt och barnen fick inte leka. Stämningen beskrevs som tung och tryckande. Långt in i vår tid var affärer, restauranger och biografer stängda.

I Sverige börjar påskan traditionellt firas på påskaftonen, det vill säga dagen före Jesus återuppståndelse i den bibliska berättelsen. Påskan innebär slutet på fastan, den 40 dagar långa period när man undvek att äta kött. Fastan är en kvarleva från den katolska tiden.

Påskveckan inleds enligt ovan med stilla veckan eller dymmel-

veckan som den också kallats, en period som påminde om Jesus lidande. Då var det till exempel inte lämpligt att hålla gillen (fester) eller bröllop. Att "dymla" innebar att kyrkklockans järnkläpp byttes ut mot en kläpp av trä eller att järnkläppen kläddes med tyg. Klangen blev då mer dovt. I vårt samhälle har skärtorsdagen kommit att inleda påskhelgen och är för vissa en halv arbetsdag. I det förindustriella samhället föreställde man sig att häxorna påbörjade resan till Blåkulla, en resa som ansågs starta vid kyrkans klockstapel. Mot häxorna skyddade man sig genom att rita kors och andra tecken på ladugårdsdörrar. På vissa håll tändes påskeldar för att förjaga allt ont, gärna åtföljda av gevärsskott. Det senare har en parallell i vår tids påskmällare.

Under skärtorsdagen kan man på många håll i Sverige träffa på påskkäringar, till häxor utklädda barn. Påskkäringar kan man också träffa på under påskafton. Långfredagen hade i Sverige en stark betoning på sorg och bot. Den firades stilla, inte sällan med svarta kläder. Sorg- och botgöringstemat har funnits med till modern tid. Teatrar, danspalats och biografer var ända fram till 1970-talet enligt lag skyldiga att hålla stängt. Påskafton har ett mer festligt tema, eftersom påskhelgen sedan gammalt inleds redan på aftonen före påskdagen.

På påskafton firar vi påsk, men det är egentligen inte förrän vid midnatt som påskan börjar – genom Kristi uppståndelse från de döda på påskdagen. Det är därför som påskdagen är en glädjedag och den största högtiden i kyrkoåret eftersom uppståndelsen är central i det kristna budskapet. Det var på påskdagen den katolska fastan upphörde. I Sverige börjar vi vanligtvis firandet aftonen före högtidsdagen, precis som vid julafton och pingstafton.

Liberala Katolska Kyrkans ursprung

se vår hemsida www.lkk.se. "Klicka" på **Om oss**

Förutom "Kyrkans ursprung" hittar du också "Kyrkans historik Internationellt" och "Kyrkans historik Sverige" mm.

Vishet & hemlighet

Evangelium enligt Thomas

Forts från *Communio* nr 4, 2016

Thomasevangeliets konsekvenser

Vi skulle kunna ägna många fler timmar åt att fördjupa oss i Thomasevangeliet. Det är ingen skatt av guld och ädelstenar, något som de två beduinpojarna hade hoppats på, utan en andlig skatt. De som gömde undan den här boken så att inte den tidiga kyrkan som nu var i processen att fördöma olika teologiska skolor och riktningar som heresi, villolärer, och rent konkret förstöra alla icke önskvärda skrifter som inte passade dogmatiken, gjorde det med hoppet om att det skulle komma en dag när tiden var mogen att låta Jesus hemliga undervisningar uppenbaras för mänskligheten. Den dagen kom nyåret 1945/46. Vi lever den dagen här och nu.

Men varför ville kyrkan fördöma denna bok? Varför finns fortfarande konservativa krafter som fördömer och kättaförklarar Thomasevangeliet? Visst kan en viss teologisk kritik vara befogad eftersom det exegetiska arbetet är utomordentligt svårt och komplicerat. Är det här äkta ord uttalade av Jesus från Nasaret? Om ja, vem var då denne Jesus från Nasaret? Det ämnet skulle vi kunna fördjupa oss i en hel del, men vi har inte tid denna eftermiddag. Jag vill hellre då sammanfatta de konsekvenser som Thomasevangeliet kan ha för kyrkans tro och liv. Och personligen tror jag att en hel del i den tidiga kyrkans motstånd mot de så kallade gnostikerna kan ha att göra med detta också, nämligen synen på människan och på frälsningen och inte minst den positiva synen på mannens och kvinnas jämlikhet.

Detta sista ord i Thomasevangeliet, logion 114, lyder nämligen:

Simon Petrus sade till dem: "Låt Maria [Magdalena] gå bort från oss ty kvinnor är inte värdiga livet." Jesus sade: "Se, jag skall leda henne för att göra henne till man så att hon blir en

levande människa. För varje kvinna som gör sig till man skall gå in i himmelriket." (Thomas 114)

Detta att "göra en kvinna till man" betydde under antiken att vissa kvinnor klev ur sitt sociala kön, det som vi kallar genus, och gick in i den roll som generellt var förbehållet män. Ytterst få kvinnor ägde förmånen att få de högre positionerna i samhället och undslippa kravet att vara hemma och föda barn. Ytterst få kvinnor blev filosofer eftersom akademien var en institution endast öppen för pojkar och män. Men det fanns en och annan kvinna som valde att inte underordna sig den patriarkala strukturen för att istället bli soldater, filosofer och lärare. Det som på den här tiden definieras i termer av "kvinnligt" respektive "manligt" är mer än det biologiska könet, det är också den sociala rollen, den av män bestämda funktionen. När Jesus då uttalar detta kan nog det ses som en revolution. Vi finner ju flera berättelser i Nya testamentet där Jesus möter kvinnor på ett sätt som bryter mot gängse normer och strukturer i samhället, till exempel berättelsen om kvinnan med blödningar (Luk. 8:43 f.) eller berättelsen där Jesus stoppar en stening av en kvinna (Joh. 8:5 f.). Dessa och flera andra exempel lyfter fram den radikalt annorlunda synen på kvinnor som Jesus har. Och det är intressant att vi i både Markusevangeliet (Mark 16) och i Johannesevangeliet (Joh. 18:20 f) läser om hur kvinnor blir de som först möter den Uppståndne. Detta bröt mot gängse berättartradition som alltid ansett en kvinnas vittnesbörd som i det närmaste obefintligt i värde.

Att vara kristen enligt Thomasevangeliet skulle innebära att leva på ett radikalt sätt liknande det liv som mystiker i alla tider har levt. Vi skulle troligtvis inte gå till någon kyrka i betydelsen en

specifik plats med rum för bön och tillbedjan. Kyrkan skulle troligtvis inte ha några särskilt utvalda präster och sannolikt skulle vi inte ha några ritualer och ceremonier, ingen särskilt liturgi. Thomaskristna skulle troligtvis mest likna Indiens *sramaner* (religiösa yogautövande) eller Kinas och Japans zen-munkar. Vi skulle antagligen verkligen ha levt med Jesus som konkret förebild. Ty vad innebär egentligen dessa ord som vi finner i Johannesevangeliet?

Och vägen dit jag går, den känner ni." Thomas sade: "Herre, vi vet inte vart du går. Hur kan vi då känna vägen?" Jesus svarade: "Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig. (Joh. 14:4-6)

Betyder dessa ord att det är Jesus som person som är vägen till Gud? Eller betyder det att Jesus vill förklara sig själv som ett förebildande livsmönster och att det är vägen till Gud? Om det är det senare innebär det att var och en människa som lever sitt liv likt det liv som Jesus levde tillhör himmelriket oavsett om han eller hon bekänner Jesus som en personlig gud. Jesus Kristus blir istället ett namn på ett alldeles specifikt livsmönster, ett sätt att leva och vara. Om så är finns ingen exklusivitet att försvara! Du kan följa vilken andlig väg som helst! Det är inte namnet på den väg du följer, inte det samfund du tillhör, inte det Gudsnamn du ber till, som leder dig till frälsningen! Det är livsmönstret i sig som är vägen, som är Gudsriket – ja, som är Gud själv. Om vi utgår från att det är på det här sättet så

Forts. sid 5

Vishet och hemlighet

Forts från sid 6

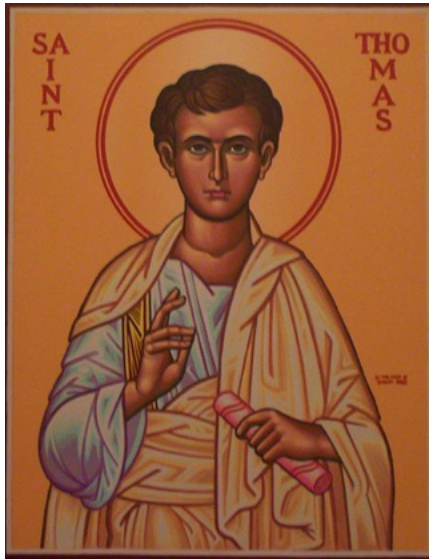
förstår vi kanske bättre Jesus varnande ord om att vi aldrig blir förlåtna om vi hädar den heliga Anden:

Därför säger jag er: all synd och hädelse skall människorna få förlåtelse för, men hädelse mot Anden skall inte förlåtas. Den som säger något mot Människosonen skall få förlåtelse, men den som säger något mot den heliga anden får inte förlåtelse, varken i denna världen eller i den kommande. (Matt 12:31-32)

I Thomasevangeliet lyder dessa ord:

Jesus sade: "Den som hädar Fadern skall få förlåtelse. Och den som hädar Sonen skall få förlåtelse. Men den som hädar Livets Ande skall inte få förlåtelse vare sig på jorden eller i himmelen." (Thomas 44)

Anden är Guds verksamma kraft i vårt liv, den som fostrar och vägleder oss. Att följa sin kallelse är att följa Anden. Att söka efter frälsning är ett uttryck för Andens verksamhet i våra liv. Att vilja utvecklas är Andens verk i själen. Att då förneka Anden, att häda och bespotta Anden innebär att förneka sig själv, att inte respektera sitt

eget liv och sina egna talanger och möjligheter att utvecklas. Ja, det är att förneka sitt eget liv och säga nej till alla möjligheter. Anden är inte bunden till någon viss religion; Anden var till innan allting blev till. Peka på Jesus och säg: "Där är Gud" i betydelsen att han just där och då representerade Guds natur på ett fullkomligt sätt kan därför vara att bejaka och vörda Anden. Peka på Jesus och säg "Där är Gud" och exkludera alla människor som inte gör Jesus till en gud jämte Fadern eller gör honom till någon som ensam besitter någon slags övernatur olik oss är troligtvis inte att bejaka och vörda Anden. Thomasevangeliet har stora konsekvenser för oss alla. Kanske är det därför som man i kyrkan

helst inte vill låta det ingå i den vedertagna dogmatiken och bekännelsen.

För att sammanfatta:

Thomasevangeliets konsekvenser är genomgripande och stora, och om kyrkan skulle implementera dess text och teologi skulle kristendomen bli någonting helt och hållet annorlunda. Kanske är det därför beduinpojarna hittade boken, kanske är det därför som den blivit sprängstoff i den internationella teologiska debatten med tydlig uppdelning mellan för och emot. Kanske är det just aposteln Thomas, han som ifrågasatte och ville själv se med sina egna ögon, som blir aposteln i morgondagens kristna kyrka. Han gick aldrig västerut till Rom när kristendomen skulle missioneras. Nej, Thomas gick österut – mot Österlandet. Och kanske är det därifrån vi måste återimportera Kristus till formandet av framtidens kristna tro.

Jag avslutar härmed mitt föredrag med hela det första logiet i Thomasevangeliet, uppmaningen riktad till de närmaste lärjungarna:

Detta är de hemliga ord som den levande Jesus talade och som lärjungen Didymes Judas Thomas nedtecknade. Den som finner uttydningen i dessa ord skall icke smaka döden (Thomas 1).

Amen!

Helgutflykt med Sakramental Välsignelseandakt på Capella Ecumenica, söndag 11 juni 2017

Varje år håller LKK en gudstjänst i kapellet på Västra Gärsholmen, en liten ö i S:t Anna skärgård.

Kapellet är kopia av en medeltida församlingskyrka och byggdes på 50-talet av en eldsjäl med ekumeniska visioner.

Vi träffas sedvanligt i Söderköping lördag 10/6 kl 17.00. På söndagen avgår båt från Kungshällsudden kl. 10.00 och 10.30.

Upplysningar:

KristerFast 070-6779982

Bp Sten-Bertil 070-536 65 37

MYSTERIUM TREMENDUM

Kommentarer till Den Heliga Eukaristin eller Mässan av Raymond Blanch

Forts från Communio nr 4,

Låt oss först av allt konstatera att här handskas vi med metafysik - tingens rätta natur i relation till Gud och den högre världen.

"Genom Honom har alla ting skapats, ja allting både i himlen och på jorden". Det är den Andra Personen som nedstiger och skapar alla ting och ger liv åt alla varelser, hela skapelsen. Vi kan säga, att systemet i sig självt är skapat av den helige Ande som Skriften säger. Vi kan säga, att himmel och jord som platser har skapats av den Helige Ande. Men det är dock det andra medvetandet i alla ting. Vi säger inte, att den Andra Personen skapade himmel och jord, utan alla ting som är i himlen och på jorden.

Detta är den verkliga inkarnationen, för vilken Kristi födelse enligt beskrivningen i evangelierna är en symbol och ett speciellt uttryck - en symbol för tingens eviga natur, för något som hände för länge sedan, som ännu sker och kommer att ske tills den verkliga Himmelsfärden, d.v.s. när alla varelser skall ha nått Målet, som väntar dem och som de är bestämda för. Ty ett av de mest signifikativa uttalandena i Skriften "Han är livet i alla ting" är doktrinerna om Kristus som lever i alla ting, en av grundpelarna i högre kristendom - "det ljus som lyser", enligt Johannes.

"Han är den översinnliga härligheten, i vilken alla ting lever och rör sig och har sin tillvaro, "Detta är ett annat påstående, som gäller Kristus - det gudomliga medvetandet, hur vi nu vill uttrycka det. Det är den Gudomliga makt, som uppehåller människorna och alla skapade ting". Inte en spår faller till marken utan min Faders vilja".

Utan att vara medvetna om det, lever vi omgivna av denna härlighet och det är vår uppgift i livet att finna den eller åtminstone någon del av den. De tre påståendena visar på tre helt åtskilda stadier av utveckling. Alla varelser har skapats av Honom i begynnelsen - det är det första stadiet. Sedan "med Honom som det inneboende Ljuset" fortsätter de att leva, växer och utvecklas tack vare det inneboende livet i dem och över dem (även om de för det mesta är omedvetna om det och istället tror, att de lever tack vare sig själva) - detta är det andra stadiet, som gäller mänskligheten som en helhet.

Mänskligt liv är ofta något av en korsfästelse. Vi kan säga att den gudomliga ande i människan, som är instängd och begränsad under sin långa tid av jordisk utveckling, genomgår ett slags korsfästelse. Det tredje stadiet är det när man hittar den översinnliga härligheten, Himmelsfärdens stadium, något framför oss alla, individuellt och kollektivt.

Detta är de mest fundamentala idéerna i all teologi, metafysik, i mänskligt liv och livssyn. Om vi alltid har dem i minnet, bär vi på den djupaste upplevelsen av hur tingen är. Om vi vill se Kristi verkliga inkarnationen den Andra Personen i Treenigheten, behöver vi bara se oss omkring. Kanske skall vi då se spår av Himmelsfärden hos vissa stora personligheter, helgon, mystiker, filosofer.

Under den del av bönen vi just talat om, gör celebranten tre korstecken, som har att göra med det mänskliga medvetandets tre högsta nivåer och för kraften därifrån ned till vår egen nivå. De tre första korsen gjordes med hostian över kalken, som representerar den mänskliga själen och som sådan stående över den rent mänskliga nivån. De två sista korstecknen i bönen: "Honom och dig om mäktige Fader, i den Helige Andes enhet, tillkommer ära och härlighet" görs mellan kalken och celebrantens bröst och symboliserar krafternas nedstigande till en mänsklig nivå - det första korstecknet gäller sinnet, det andra känslorna.

Sedan lyfts både hostian och kalken i ögonhöjd (den s.k. mindre elevationen) som en symbol för att vi lyfter vårt hjärta och vårt sinne och vår själ mot den högre gudomliga nivån och medvetandet.

Till helgonens minne

Här nämns först jungfru Maria, vår gudomliga moder och alla änglars drottning som hon också helt riktigt kallas. Sedan "Alla dina segrande helgon från världens begynnelse". Detta betyder en längre tid än de två tusen år kristendomen funnits. Treenigheten som alltid funnits men kallades kristendom efter Kristi uppenbarelse i världen. Detta är helt klart men ofta förbisett i kristet tän-

kande. Långt innan kristendomens egentliga födelse fanns helgon och mystiker, människor med sina tankar vända mot Gud och med kärlek till medmänniskorna, likaväl som sådana funnits och finns på grund av Kristi lära och eviga närvaro.

"Vi sluter oss till dem i tillbedjan..." Vi tänker på helgonen, inte som något förgånget utan som levande också nu, antingen i denna världen eller i en högre värld. "Denna hierarki av strålande helgon, som lever endast för att göra Din vilja..."

"Vi sluter oss till..." och "som lever", är ord i presensform, eftersom vi tänker på något som finns nu likaväl som för två tusen år sedan och ännu tidigare, men framför allt idag. Ty helgonen och mystikerna är en ärorik del av kristendomen och mänskligheten. De arbetar, som vi själva på vårt lilla vis, tillsammans med Kristus för mänsklighetens hjälp och lyftning.

När celebranten korsar sig med patenen samtidigt som han läser "vi sluter oss till dem", är detta en symbol för den trefaldiga anden i människan. Det vill ge uttryck för den heliga treenigheten i oss själva och celebranten strävar nu att höja sitt medvetande så högt som möjligt mot det Eviga Livet, där enheten är ett faktum.

Detta är ytterligare en höjdpunkt i mässan. Vi söker höja oss själva och förenar oss ed alla "i tillbedjan inför Din stora, vita tron". Samtidigt som vi vänder oss till den Ene, Enheten, den Första Personen, Fadern, representerar Han hela Treenigheten. "Varifrån all kärlek och allt ljus och all välsignelse flödar genom alla de världar Du skapat". Detta är en viktig tanke - en av grundpelarna i kristendomen. All kärlek och allt ljus och all välsignelse kommer från Gud, vem och vad som än förmedlar dem. Överallt och på vilken nivå vi möter kärleken finner vi Guds närvaro - för det kan inte vara på annat sätt.

Forts. sid 7

Mysterium Tremendum

Forts från sid 6

O, Guds Son

Denna bön vänder sig till den Andra Personen i Treenigheten. Vi talar här om Gud som allestädes närvarande, men på ett alldeles speciellt sätt och på en speciell plats - den Andra Personens nedstigande på de altaren där Eukaristins sakrament celebreras. Det är fråga om Kristi verkliga närvaro och Hans verkliga närvaro genom den Andra Personen.

Vid detta speciella tillfälle är Gud "med sitt folk", som har kommit för att tillbedja Honom. Gud kommer oss här så nära som är mänskligt möjligt; resten får vi göra själva.

"Såsom ett tecken på ditt stora offer." Vilket är det stora offret? I den ena betydelsen, som är allmänt accepterad och absolut säker är det fråga om Kristi inkarnation i Palestina, Hans liv och Hans lära. Ty det var och är ett offer för att hjälpa mänskligheten. Men det verkliga "stora offret" är mycket större än så. Det är nedstigandet av den Andra Personen och inkarnerandet i alla skapade varelser, som lever och existerar. Brödbrytelsen kan sägas symbolisera delandet av den enes lekamen till individuella medvetandet i alla varelser - så att de kan ha sin egen tillvaro, vilket är möjligt endast genom detta offer.

Varje människa som kommer till världen får del av det stora Ljuset, som ändå förblir en absolut del av gudomliga källan, som alltid är "en och odelbar". På så sätt har Gud

skapat människan "till sin eviga avbild".

"Vid denna handling, föreskriven sedan urminnes tider". Detta betyder åtminstone två ting. För den fysiska handlingen - brytandet av hostian - som har en historisk anknytning. För det andra den djupa betydelsen att den Andra Personen delas så att alla varelser blir delaktiga av Hans medvetande.

"Ber att... din + styrka, din + frid, din + välsignelse..." Styrkan kommer från Fadern, friden från Sonen och välsignelsen från den Helige Ande. Prästen strävar återigen att höja sitt medvetande till den Helige Treenigheten - att förena vårt medvetande med det gudomliga medvetandet. De tre korstecknen celebranten gör över kalken, som representerar själen, symboliserar hur Gudomen är över varje tillstånd vi kan nå, även över själens tillstånd.

"Och liksom du, o Herre Kristus, igenkändes av dina lärjungar, då du bröt brödet..." Vi går tillbaka till det tillfälle efter uppståndelsen, då lärjungarna var samlade. Hur kände de igen Honom? Jo, genom den utsägliga erfarenhet, som också vi får erfa när vi tar del av det Välsignade Sakramentet - något som är mycket större och annorlunda än allt annat i världen. Vid ordet "ett i dig" släpper celebranten en bit hostia i kalken. Detta betyder - att vi är ett i Kristus och skall inse detta och dessutom nedstigandet av en stråle av Guds ande i oss själva. Ty Kristuslivet utanför oss, närvarande i hostian, skall stimulera födelsen av Kristus i oss. Detta är ett av ändamålen med offret i Mässan.

"O Herre Kriste, i detta dyrbara Sakrament har du givit oss en levande påminnelse och försäkran..." Påminnelsen är levande i dag, inte för två tusen år sedan. Det är den levande Kristus vi är medvetna om, Kristus av idag och inte den historiske Kristus. Det är visserligen en och samma person, men vi lever i det närvarande och inte det förflutna.

"Att själen lyfts in i din kärleks oändlighet..." I vanliga kristna termer betyder det, att vårt medvetande måste lyftas upp till Kristus-medvetandet - en praktisk erfarenhet, som är öppen för oss till en viss grad här och nu. Något vi kan lära känna och erfa. Det rör sig alltså inte om något framtida, en from förhoppning, utan något som är möjligt för oss nu.

Kommunionen

Om kommunionen, som för kommunikanterna är mässans höjdpunkt, säger en clairvoyant liberalkatolsk biskop:

"Den heliga hostian, som är en sann manifestation av Kristus, strålar ut i alla riktningar som solar. Vi mottar den och en enorm strålning av andlig kraft kommer till oss. Den strålar genom hela vår varelse, inte bara vår fysiska kropp, och genom oss strålar den vidare till vår omgivning. Under flera timmar efter att vi mottagit sakramentet är vi som verkliga solar... Kommunikanten drar in i sig den levande eld, som kommer direkt från vår Herre. Han blir ett underordnat centrum för den kraften och strålar av den".

Forts. sid 8

SOMMAR I S:T URIEL

S:t Uriel i Härjedalen inbjuder till 3-dagars Sesshin vid två tillfällen.

Vecka 30 (24-27 juli)

Start måndag kväll, avslutning torsdag efter frukost.

Vecka 31 (31 juli - 5 augusti)

Start måndag kväll, avslutning lördag efter frukost.

Upplysningar och anmälan:

Evert Sundien

tfn. 070-660 42 69

sundien@telia.com

LIBERALA KATOLSKA KYRKAN

Biskopsämbetet: Regionalbiskop Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås, tel 021-33 34 70, mob 070-536 65 37, e-post regionary@lkk.se
Biskop Evert Sundien, Hagagatan 37, 113 47 Stockholm, tel 08-33 20 06, mob 070-660 42 69, e-post biskop.evert@lkk.se

STOCKHOLM

S:t Mikael och Alla Änglars
Församling.

Flottbrovägen 5, St Essingen, 112
64 Stockholm, tel 08-6562665. e-
post: skt.mikael@lkk.se.

Plusgiro 5 58 95-7.

Ansvarig församlingspräst:

Krister Fast, Filipstadsbacken 60,
723 43 Farsta, 08-724 83 28

GÖTEBORG

Se Stockholm

NORRKÖPING

S:t Franciskus kyrkogrupp

Se Stockholm

VÄSTERÅS

Maria församling.

Ansvarig församlingspräst biskop
Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan
16, 722 45 Västerås, tel 021-33 34
70.

Bankkonto: LKK Maria församling
Clearingnr 6546
Kontonr 962452718

AVESTA

S:t Staffans Kyrkogrupp.

Se Stockholm

UPPSALA-SALA

Maria församling.

Ansvarig församlingspräst:

Jonas Anundi, 08-724 94 11.

SKÅNE

S:t Rafaels Kyrkogrupp.

Se Stockholm

GULLSPÅNG

S:t Rafaels kyrkogrupp

c/o Carina Carlström, Östergat. 11

547 31 Gullspång

tel 073-567 83 40

SAMFUNDET LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I SVERIGE

Ordf. Sten-Bertil Jakobson,
Solrosgatan 16, 722 45 Västerås,
021-33 34 70.

LKK INTERNATIONELLT

The Liberal Catholic Church

17 Old Gloucester Steel

London WC1N 3AF

United Kingdom

e-mail: PresidingBishop@LCC.world

Presiding bishop Michael Warnon

Hemsida: <http://kingsgarden.org/>

LCC

Information om kyrkan och
församlingarnas verksamhet kan
du få på Internet:

www.lkk.se

Communio är organ för den
svenska grenen av Liberala
Katolska Kyrkan och utkommer
med fyra nummer per år.

Ansvarig utgivare:

Sten-Bertil Jakobson,

tel 071-536 65 37.

Redaktion och expedition:

Solrosgatan 16, 722 45 Västerås.

E-post: communio@lkk.se

*Tankefrihet och rätt att ge uttryck
för den är en fundamental princip i
LKK. Kyrkan själv är inte ansvarig
för gjorda påståenden eller
uttryckta uppfattningar i denna
tidning, bara när de är betecknade
"officiellt".*

**Sista manusdag för nr 2-2017
är den 27 maj 2017.**

Aktuell LKK-litteratur

Liturgi 3:e upplagan.....	135 kronor
Psalmbok	55 kronor
LKK:s egna särpsalmer samt liturgiska psalmer och gradualer som ingår i kyrkans liturgi	
Principförklaring och kort lärosammanfattning	20 kronor
99 frågor och svar om Liberala Katolska Kyrkan	50 kronor
Kristen Gnosis	160 kronor

All försäljning sker i
församlingarna och
kyrkogrupperna

Mysterium Tremendum

Forts från sid 7

Nu följer en tystnad under vilken
vi kan vända våra tankar mot detta
underbara, som hänt oss. Biskopen
säger vidare om de möjligheter
som öppnats för oss.

"Människor, som ägnar sig åt
verklig tillbedjan, gör ett arbete i
världen som sannerligen behövs...
De högre tankar, som de sprider

över världen, framkallar och
uppväcker andliga krafter och
skapar omkring sig en underbar
atmosfär av uppskattning och
tacksamhet, som är av största
värde för omgivningen. Deras stora
lugn och allvar visar sig ha god
effekt på våra dagars stressade
människor. En del känner det i dess
djupaste form. De går in i en slags
meditation, ett slags tillbedjans
trance och de känner hur de höjer
sig mot Kristus och blir mer och

mer ett med Honom, absorberas av
Hans natur. Det finns många som
når höga höjder på detta sätt -
höga höjder av invändig tanke. De
mottar i sig själva den verkliga
essensen av vår Herres varelse och
de dras till Honom på ett sätt som
ingen, utom de som upplevt det,
kan beskriva eller förstå."

Forts. i nästa nummer